

Kod przedmiotu

Kierunek

Instrumentalistyka

Specjalność

Flet prosty

Typ przedmiotu

Kierunkowy

Wymagania wstępne

Umiejętność gry na flecie prostym na poziomie dyplomu licencjata.

Wymagania końcowe

Egzamin dyplomowy -Wykonanie recitalu dyplomowego.

Cele kształcenia

1. Poszerzenie znajomości repertuaru i piśmiennictwa związanego ze specjalnością flet prosty.
2. Wykształcenie umiejętności w dziedzinie sztuki wykonawczej w zakresie kreowania dzieła muzycznego w stopniu zaawansowanym oraz krytycznej oceny własnych osiągnięć.
3. Rozwijanie wyobraźni i wrażliwości muzycznej oraz przygotowanie w stopniu zaawansowanym do samodzielnej pracy estradowej (solistycznej, orkiestrowej, kameralnej)w zawodzie muzyka ze specjalnością gry na flecie prostym.
4. Przygotowanie studenta do samodzielnej pracy nad praktycznym poszerzaniem repertuaru fletowego zróżnicowanego pod względem stylistycznym, z uwzględnieniem wybitnych utworów o dużym stopniu trudności oraz wymagającego opanowania sztuki ornamentacji.

Treści programowe nauczania

Program studiów drugiego stopnia w specjalności flet prosty skupia się przede wszystkim na rozwoju szeroko pojętej wirtuozerii instrumentalnej, obejmującej nie tylko wykonywanie utworów trudnych technicznie, ale również doskonalenie umiejętności improwizacyjnych, rozwijanie niuansów artykulacji oraz świadome posługiwanie się teorią afektów i historycznymi teoriami formy. Podobnie jak w przypadku studiów pierwszego stopnia, podstawę nauki stanowi gra na barokowym flecie w stroju *f¹*. Studenta obowiązuje ponadto opanowanie przynajmniej dwóch innych odmian tego instrumentu, a w szczególności *voice flute* oraz *handfluit* (w miarę zainteresowań studenta również flażoletu francuskiego, piszczałki jednoręcznej, czakanu). Zakres poznawanej literatury obejmuje muzykę solową XVI-XVIII wieku. W miarę zainteresowań studenta można rozszerzyć program o utwory z epoki średniowiecza i romantyzmu (z wykorzystaniem czakanu).

W każdym semestrze student przygotowuje minimum 30-minutowy program, który prezentuje (w całości lub we fragmentach) podczas egzaminów, audycji i koncertów. Do podstawowych elementów pracy ze studentem należą:

- praca nad aparatem gry (postawa, technika zadęcia, aplikatura, artykulacja),
- dogłębna analiza stylu przygotowywanego utworu,
- analiza i interpretacja kompozycji w kontekście teorii afektów,

- improwizacja dyminucji
- czytanie *a vista*,
- wykonywanie duetów fletowych wspólnie z prowadzącym zajęcia,
- poznawanie techniki gry na różnych odmianach fletu prostego.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Posiada szczegółową wiedzę dotyczącą repertuaru i piśmiennictwa związanego ze specjalnością flet prosty (K2_W02).
- Posiada gruntowną wiedzę dotyczącą budowy fletu prostego i ewentualnej konserwacji, naprawy i korekty intonacji instrumentu (K2_W08).

- w zakresie umiejętności

- Posiada wysoko rozwiniętą osobowość artystyczną umożliwiającą tworzenie, realizowanie i wyrażanie własnych koncepcji artystycznych (K2_U01).
- Kontynuując i rozwijając umiejętności nabyte na studiach pierwszego stopnia, poprzez indywidualne studia potrafi utrzymać i poszerzać swoje zdolności do tworzenia, realizowania i wyrażania własnych koncepcji artystycznych (K2_U08).
- Posiada umiejętność dogłębnego rozumienia i kontrolowania struktur rytmicznych, metrycznych, aspektów dotyczących aplikatury, zadęcia, frazowania, struktury harmonicznego i formalnej opracowywanych utworów (K2_U10).
- Na bazie doświadczeń uzyskanych na studiach pierwszego stopnia wykazywać się umiejętnością świadomego stosowania technik pozwalających panować nad objawami stresu. (K2_U17).

Metody nauczania

Wykład, zajęcia indywidualne.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II	
SEMESTR	1	2	3	4
Punkty ECTS	11	11	11	20
Ilość godzin w semestrze	30	30	30	30
Rodzaj zaliczenia	egz	egz	egz	zal/ed
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy			

Kryteria oceny

Semestry 1-3 studiów drugiego stopnia kończą się obowiązkowym egzaminem praktycznym, podczas którego studenci prezentują, podczas krótkiego recitalu o czasie trwania około 25-30 min., wybór z przygotowanego w ciągu semestru repertuaru; w repertuarze przygotowanym do egzaminu powinien znaleźć się jeden utwór solowy i dwie formy cykliczne z *basso continuo*. Ostatni semestr studiów kończy się egzaminem dyplomowym, trwającym ok. 45 minut, podczas którego student prezentuje minimum trzy formy cykliczne zróżnicowane pod względem stylistycznym; w programie egzaminu dyplomowego oprócz utworów solo/solo+klawesyn mogą znaleźć się dwie pozycje wykonywana w większym składzie kameralnym

(trio, kwartet). Podczas egzaminu dyplomowego student powinien zaprezentować umiejętność gry na różnych typach historycznych fletów (renesansowy, wczesnobarokowy, barokowy) oraz ewentualnie, w miarę zainteresowań studenta, piszczałce jednoręcznej, flażolecie francuskim, czakanie.

Każdy egzamin oceniany jest komisyjnie.

Przy ustalaniu oceny bierze się pod uwagę następujące aspekty:

- rzetelność wykonania – zgodność z zapisem nutowym,
- walory artystyczne – interpretacja,
- poprawność stylistyczna,
- jakość i sposób kształtowania dźwięku,
- umiejętność posługiwania się historycznymi zgłoskami artykulacyjnymi,
- całokształt pracy studenta w semestrze.

Egzaminy semestralne wraz z egzaminem dyplomowym umożliwiają sprawdzenie wszystkich określonych powyżej efektów kształcenia w zakresie wiedzy i umiejętności.

Literatura (piśmiennictwo)

1. *A Performer's Guide to Medieval Music*, red. R. W. Duffin, Bloomington 2002.
2. *A Performer's Guide to Renaissance Music*, red. J. Kite-Powell, Bloomington 2007.
3. *A Performer's Guide to Seventeenth-Century Music*, red. S. Carter, Bloomington 2012.
4. *The Cambridge Companion to the Recorder*, red. J. M. Thomson, Cambridge 1995.
5. Erig R., Gutmann V., *Italienische Diminutionen: die zwischen 1553 und 1638 mehrmals bearbeiteten Sätze*, Zurich 1979.
6. Fischer J., *Die Dynamische Blockflöte*, Celle 1990.
7. Ganassi S., *Opera Intitulata Fontegara*, tłum. ang. D. Swainson, Berlin 1959.
8. Harnoncourt N., *Muzyka mową dźwięków*, tłum. M. Czajka, Warszawa 1995.
9. Hauwe, W. van, *The Modern Recorder Player*, Mainz 1983.
10. Hotteterre J., *Principes de la flute*, Paris 1707, reprint Kassel 1998.
11. Houle G., *Meter in Music, 1600-1800*, Bloomington 2000.
12. Hunt, E., *The Recorder and its Music*, London 1977.
13. Quantz, J. J., *Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen*, Berlin 1752; wyd. polskie: *O zasadach gry na flecie poprzecznym*, tłum. M. Nahajowski, Łódź 2012.

Język wykładowy

Polski, możliwość prowadzenia zajęć w języku angielskim.

Imię i nazwisko wykładowcy

dr Marek Nahajowski